

عنوان مقاله:

نقش سیستم های هشدار دهنده اولیه خشکسالی در تکامل سیاست خشکی در آفریقای جنوبی

محل انتشار:

سومین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

اعظم السادات حسینی - کارشناس ارشد، مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه یزد.

محمد زارع - استادیار گروه مدیریت مناطق بیابانی، دانشکده منابع طبیعی و کویر شناسی دانشگاه یزد.

خلاصه مقاله:

در این مقاله به مرور و بررسی تحقیقات انجام گرفته در کشور آفریقا در ارتباط با قابلیت و نقش سیستم های هشدار دهنده اولیه خشکسالی در تکامل سیاست خشکی پرداخته میشود. در طول دهه های گذشته، آفریقای جنوبی دو تا از شدید ترین خشکسالی قرن را تجربه کرده است. سیستم های هشدار دهنده اولیه خشکسالی به طور عمده شامل شاخص های فیزیکی از شرایط هواشناسی هستند. در آفریقای جنوبی با تمرکز بر جنبه های هواشناسی و بیولوژیکی، کشاورزان را برای مسئولیت بیشتر برای برنامه ریزی و زنده ماندن در خشکسالی با حداقل دخالت از طرف دولت قرار داده اند و برای تاکید بیشتر، به سیستم های هشدار دهنده اولیه محلی و مرتبط، مورد نیاز است. سیستم های هشدار دهنده اولیه که در حال حاضر استفاده می شوند عبارتند از: بارش باران دهک، شاخص NOAA، WSI، شاخص اختلاف پوشش گیاهی نرمال شده و سایر محصولات و مدل های مبتنی بر مراتع. به عنوان نمونه تغییرات ulture کشاورزی، سیستم های هشدار دهنده اولیه را مجبور به تغییر برای مقابله با انواع بیشتری از محصولات، در مقیاس بزرگتر که در آن اطلاعات در دسترس است، و در مقیاس کوچکتر به تمرکز بیشتر بر دقت منعکس کننده نیازهای کشاورزان، می کند.

کلمات کلیدی:

سیستم های هشدار دهنده اولیه، خشکسالی، شاخص WSI، آفریقای جنوبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/416587>

